

[Krag.]

ikke at betale dette Kontingent, lige saa vægtige Grunde som de, der er bestemte ved Afgørelsen af, hvorledes Skatterestancer skal behandles.

I øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa enkelte Bemærkninger af ærede Medlemmer, saa interessante som mange af dem end har været.

Jeg kan ikke undlade at sige, at de radikale Indlæg i denne Sag synes mig de besynderligste, men man bør ikke blive forbavset, thi Konvertitten, den omvendte, er jo næsten altid den mest yderliggaaende, den mest ufordragelige, den, der fremtræder som amputeret for enhver kritisk Sans overfor det nye Stade, han har indtaget. Og da det radikale Parti baade i 1926 forud for Valget og under Forhandlingerne her i den høje Rigsdag efter Valget erkendte, at en Nedsættelse af en Række af Statsregnskabets Udgiftsbudgetter som Konsekvens af Guldkronen og det faldende Pristal burde være selvfølgelig, og Partiet nu skal gaa ind for det stik modsatte Standpunkt, saa forstaar jeg meget godt, at man kommer ud i det rent outrerede og gaar videre, end der kan siges at være nogen som helst Begrundelse for. Det er det, der er Tilfældet med de ærede radikale Ordførere, det gælder baade det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede Medlem Hr. Mads Larsen.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fandt ikke blot alting saare godt, men gennem hans Tale gik som den røde Traad Ønsket om at gaa endnu videre, og det ærede Medlem gjorde sig direkte til Talsmand for, at man skulde fjerne saadanne Bestemmelser, som virkede hemmende med Hensyn til Adgangen til Kommunegæld og med Hensyn til de Konsekvenser, som Benyttelsen af denne Adgang kunde faa. Det ærede Medlem ønskede, der skulde være fri Bane — ja, det kan jo ikke nytte, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, for det er netop det Udtryk, jeg har læst i Fortrykket.

Det er virkelig vidunderligt at høre og besynderligt at læse. Man skulde virkelig tro, at de Godtfolk ikke længere — saaledes som Tilfældet dog var i 1926—27, selv om det ikke afsatte synderligt positive Resultater — havde Føling med eller Forstaaelse af Tidens uhyre økonomiske Vanskeligheder. Men naturligvis, vi staar jo heller ikke i Øjeblikket, for menneskelige Øjne at se, umiddelbart foran et Valg, saaledes som i 1926, og deri har vi vel

Forklaringen paa, at man nu indtager en Stilling, modsat den i 1926.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) gjorde sig ogsaa til Talsmand for at indrette den offentlige Forsørgelse paa en saadan Maade, at der skabtes en forhøjet Levofod for de forsørgede, thi, sagde det ærede Medlem, Levofoden er steget for alle Samfundsklasser, saa maa den ogsaa stige for dem, der lever af offentlige Midler.

Det er egentligt et ganske vidunderligt Ræsonnement og højest besynderligt, naar det antilles af en Mand, der dog ved, hvor overordentlig stærkt de sociale Udgifter, ogsaa Forsorgsudgifterne, er steget. Tror det ærede Medlem ikke, at denne Stigning betyder, at det offentlige nu byder de forsørgede ganske anderledes gunstige Kaar, end Tilfældet var for en Menneskealder siden? Jeg tror ikke, der er ringeste Anledning til at efterlyse denne forhøjede Levofod, navnlig ikke i en Tid, der som den nuværende er præget af stærkt nedadgaaende Priser paa alle Livsfornödenheder, og hvor allerede uændrede Ydelser vil betyde en væsentlig Forhøjelse af Levofoden i Forhold til det, der opnaaedes for de Beløb, der stilledes til Raadighed i Tider, som var præget af et langt højere Prisniveau. Jeg tror nok, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) paa dette Punkt viste det sædvanlige Billede af Konvertitten som den mest yderliggaaende af alle.

Vi mener ikke, at der er Plads for nogen som helst Forcing af Forsørgelsesordningen her i Landet, udgiftsmæssigt set. Vi mener altsaa nej, hvor det ærede Medlem mener jo. Men jeg beder ham om at have i Erindring hele det Ræsonnement, hvorpaa den radikale Politik hvilede i 1926 — i hvert Fald indtil Valget. Jeg beder det ærede Medlem genopfriske dette i sin Erindring og saa se at faa klaret for sig, om der i dette Øjeblik foreligger afgørende Grunde for ikke blot at lempe paa den Opfattelse, man den Gang havde, men endda at gaa over i Forsvaret for den modsatte Opfattelse.

Jeg maa rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have udtalt, at hvis vi blot havde Vished for, at Udgiftsforhøjelsen, hvis det helkompleks gennemføres, holdtes paa det beregnede Beløb: 13,2 Mill. Kr., saa vilde jeg ikke være nogen som helst Ængstelse.

Deri tager det ærede Medlem fuld-